

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er i Hovedsagen enslydende med et Udkast, som den af Regeringen nedsatte Familieretskommission har udarbejdet, til Dels under Samarbejde med en tilsvarende Kommission i Sverige, og man skal derfor indskrænke sig til at henvise til Kommissionsudkastet og de dette ledsagende Motiver, der er trykt som Bilag til nærværende Forslag, idet der i det følgende alene skal gøres Rede for de Punkter, paa hvilke nærværende Forslag afviger fra Kommissionsudkastet.

Kapitel I.

Til § 1.

Reglen i 2. Stk. er blevet omredigeret. I Kommissionsudkastet er Reglen formuleret som en Henvisning til gældende Lovbud, men man har fundet det hensigtsmæssigt at anføre selve Reglen i Lovteksten i Lighed med Kommissionens Forslag i § 14.

Til § 2.

Efter Kommissionsudkastet kan Manden ikke ved Testamente fastsætte, hvem der skal være Tilsynsværge for Hustruen. Det skønnes imidlertid ønskeligt, at Manden ogsaa kan træffe saadan Bestemmelse, hvorfor der til 2. Stk., 1. Pkt., er sket Tilføjelse om, at Manden tillige kan fastsætte, hvem der skal udføre Hvervet som Tilsynsværge. Denne sidste Regel har et Forbillede i § 14 i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal, hvorefter Forældre kan bestemme, hvem der efter deres Død skal være Værge for et mindreaarigt Barn, over hvilket de havde Forældremyndigheden. Har Manden fastsat, hvem der skal være Tilsynsværge for Hustruen, vil saadan Bestemmelse kunne tilsidesættes af Overøvrigheden, saaledes at der bliver beskikket hende en anden Person som Tilsynsværge.

I 2. Stk. i Slutningen er der som et nyt Punktum tilføjet, at den af Overøvrigheden trufne Afgørelse af Hustruen eller den afdøde Mands Livsarvinger kan indankes for Justitsministeriet. Dette vilde muligvis ogsaa blive antaget efter den af Kommissionen foreslaaede Formulering, men det er fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt at fastslaa det i Paragraffen.

Til § 6.

Reglen i 3. Stykke er blevet omredigeret, saaledes at Reglen udtrykkes direkte og ikke ved en Henvisning til vedkommende Paragraffer i Loven om Ægteskabets Retsvirkninger.

I § 6, 2. Stk., er Kommissionsudkastet blevet ændret saaledes, at Sag til Gavens Omstødelse skal rejses inden 3 Maaneder efter, at Arvingen er bleven vidende om Gaven, og senest inden 1 Aar efter Gavens Fuldbrydelse. I Kommissionsudkastet foreslaas kun 1 Aars Fristen.

Til § 9.

Reglen i § 9, 2. Stk., er i Overensstemmelse med hidtil gældende Ret, naar den fastslaar, at Adgangen til at hensidde i uskiftet Bo bortfalder, hvis Ægtefællen vil indgaa nyt Ægteskab. Ved Siden af denne materielle Retsregel indeholder Kommissionsudkastet en Henvisning til de formelle Regler i § 17 i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 (Ægteskabs Indgaaelse og Oplosning) om Afholdelse af Skifte som Betingelse for Indgaaelse af nyt Ægteskab. Denne Henvisning er optaget ex toto i Kommissionsudkastet, men da Reglerne i Ægteskabslovens § 17 maa antages fremdeles at gælde ved Siden af Reglerne i nærværende Forslag, har man udeladt Henvisningen til § 17 som overflødig.

Til § 10.

Ifølge § 10, 2. Stk., i Kommissionsudkastet skal Skifte kunne undlades, hvis Boets beholdne Formue efter Skifterettens Skøn ikke overstiger, hvad der udkræves til Ægtefællens eller umyndige Børns Underhold. Denne Regel finder man for vidtgaaende. Der vil ofte kunne fremkomme Tilfælde, hvor Boets Formue er ringe, men hvor den efterlevende Ægtefælle og de umyndige Børn har særlige og maaske rigelige Indtægtskilder — Erhverv eller Særformue —, og det vil i saadanne Tilfælde være urimeligt at udelukke de myndige Stedbørn fra Arv. I Bestemmelsen er der derfor i nærværende Forslag indføjet Ordene „under Hensyn til Ægtefællens og Børnenes Indkomster“, og det Skøn, som Skifteretten skal udøve, bliver saaledes et Skøn over Ægtefællens og Børnenes hele økonomiske Stilling. Endvidere er der i